

7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

† (α' μεθέορτος ημέρα τῶν Θεοφανείων).

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερμίν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Ψαλτήριον]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος Δι - θ

K ^{Δι}
υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει

σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γςπο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πετρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μη ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την

ψυ χη ην μη

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μη προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μη προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τς την δε η σι ι ιν

μη την θλι ψιν μη ε νω πι ον αυ τς απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μη το πνευ μα μη και συ εγ

νωστας τρι βους μη

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κηστην ψυ χη η ην μη
τ ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σθ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κου σον της φω νη ης μη

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σπρο σε χοντα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μ^Δ

Στιχηρά ιδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται

Χ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Τ^{Δι} ον φω τι σμον η η μων τον φω τι σαν τα πα

αν τα Α α αν θρω ω ω πον ι δων ο Προδρο

μος βα πτι σθηναι πα α α α ρα γε νο ο ο με ε ε

ε νον ^θ χαι ρει τη ψυ υ χη και αι αι αι τρε

^Μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει

ρι ^Δ δει ει κνυ υ υ σι ιν α α αυ τον και

λε ε γει ει τοι οισ λα α οι οισ ^θ ι δε ο λυ

τρ^θ με ε νος τον Ισ ρα α ηλ ^Δ ο ε λευ θε ρων η

μας ε εκτης φθο ο ρα α α ας ^Δ ω α να μα α αρ

τη η η η τε ^{Δι} Χρι στε ο Θε ος η μω ων

δο ο ο ξαα α α σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τυ λυ τρω τῆ η ημων υ πο δῶ ἡ λῶ ἡ βα α

α πτι ι ι ζο με ε νῶ και τη τῆ Πνευ μα α τος

πα ρῶ σι α α μα α αρ τυ υ υ ρῶ με ε νῶ ε

φρι ξαν ο ο ρω ω σαι Α α α α γγε ε ε ε

Με ε ε ε ε ε ε α γγε λων στρα α τι ι αι αι

φω νη δε ἡ ρα α νο ο ο θεν η νεχ θη η εκ Πα α

τρος ἡ τος ον ο Προ δρο ο μος χει ει ρο θε ε τει

Υι ος μῶ υ πα αρ χει ο α α γα πη η τος εν ω

Γα ηυ δο ο ο κη η η η σα Χρι στε ο Θε **Δι**

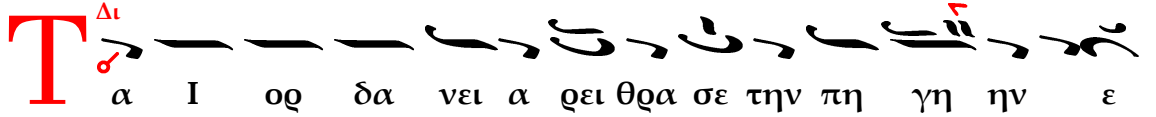
ος η μων δο ο ο ξαα α α σοι

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

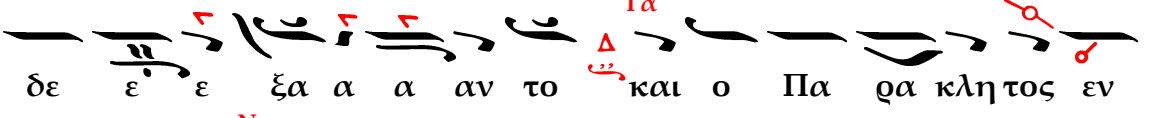
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

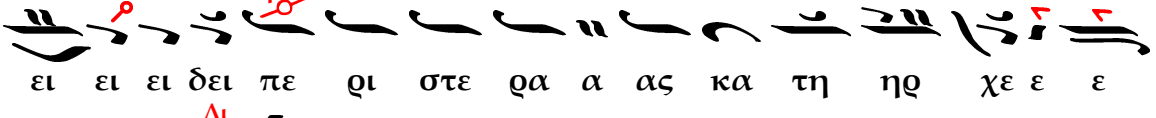
 ον

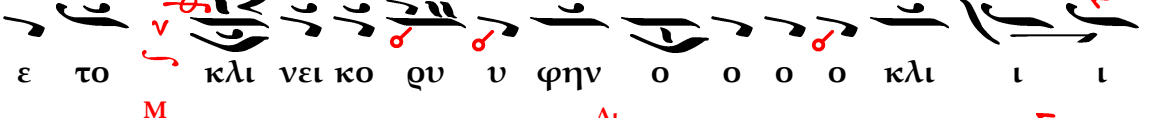
Τ α Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη ην ε

 δε ε ε ξα α α αν το και ο Πα ρα κλητος εν

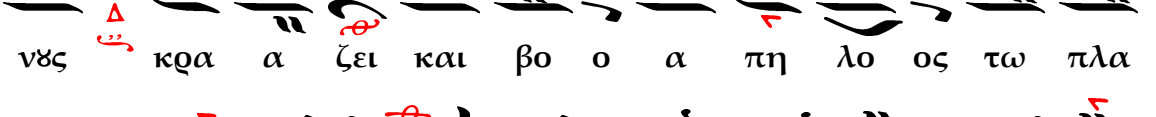
 ει ει ει δει πε ρι στε ρα α ας κα τη ηρ χε ε ε

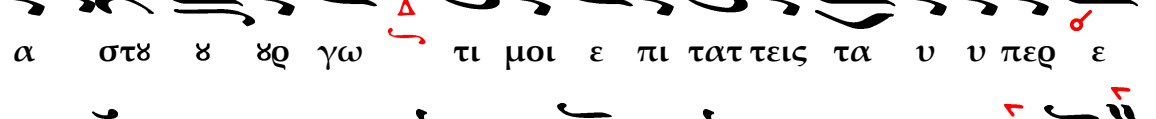
 ε το κλι νει κο ρυ υ φην ο ο ο ο κλι ι ι

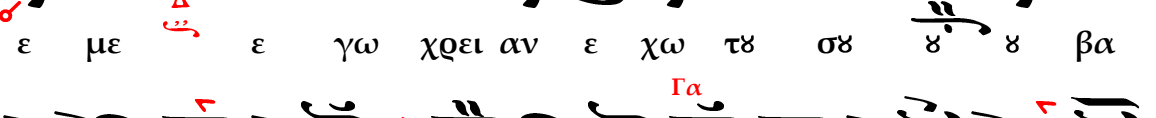
 ι ι ι ι ι ι ι ο κλι να ας ς ρα α

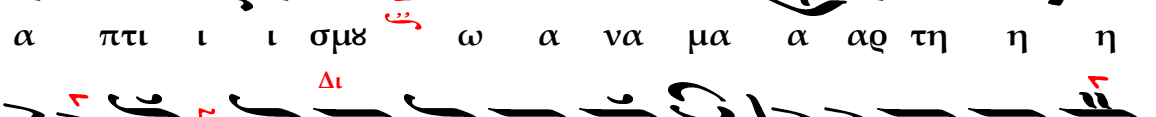
 νς κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω πλα

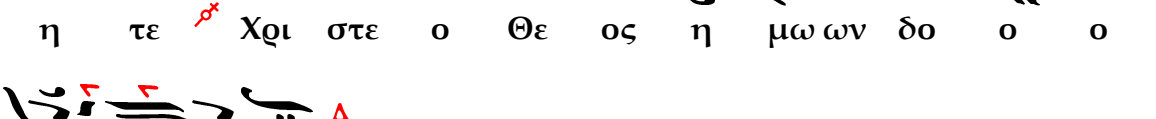
 α στ ς ς ρ γω τι μοι ε πι τατ τεις τα υ υ περ ε

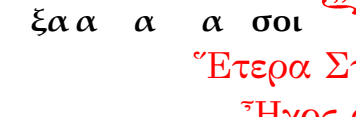
 ε με ε γω χρει αν ε χω τ ς ς ς βα

 α πτι ι ι σμ ω α να μα α αρ τη η η

 η τε Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο

 ξα α α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ε΄. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὑψόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρός τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὼν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστιπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θεῖαν πανήγυριν.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ῥωσθεῖς θεῖα χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἄμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Βυζαντίου.**

Ἦχος **Πα.**

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Πα} ν σα α αρ κε ε λυ υ υ χνε Προ ο ο ο

δρο ο με του ου Σω τη η η η ρος βλα α στη η η

μα α στει ει ει ρας φι ι ι ι λε ε του ε εκ Παρ

θε ε ε ε νου ^{Κε} ο ον σκι ιο τη η μα α α σι

νη δυ ος προ σε ε κυ υ νη η η η σας ^{Πα} και ε

βα α πτι ι σας να α μα α σι ι του Ι ι

ορ ^{Κε} δα α α α νου του τω ω πρε σβε ε ευ ε

δε ο με θα α προ ο ο φη η η τα α τας
των μελ λο ο ον των εκ φυ υ γει ει ειν τρι ι κυ
μι ι ι ι ας

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
των αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Θε ος Λο γος ε πε φα α νη η εν σα αρ κι
τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω πων ι στα το
βα πτι σθη η ναι ε εν Ι ι ι ο ορ δα α α
νη και ε λε γε προς αυ το ον ο Προ ο δρο ο ο
μος πως ε ε ε κτει ει ει νω ω χει ει ει ρα
και α ψωμαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ
πα α α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ
πα α αρ χει εις βρε ε ε φος αλλ οι δα σε Θε ο ον
προ ο ο αι ω ω νι ι ι ι ον ε πι γη η ης

βα δι ι ι ζεις ο υ μνου μενος υ πο ο ο των
 Σε ε ρα α α φιμ και δουλος Δε σπο την βα
 πτι ζειν ου ου με μα α α α θη η η η κα α
 κα τα ληπτε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι
 οι οι οι

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϝ ϝ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα φ

Θε ος η η μων εν τω ϝ ϝ ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου ε γε νη θη Ι ϝ δαι αι αι α α Α
 γι ι α σμαυ τϝ ϝ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^{Δι} η ^{Νη} η ^{Γα} μων εν ^{Δι} τω ^{Νη} ς ^{Γα} ς ρα νω ω
 και εν τη ^{Δι} γη η ^{Νη} παν ^{Δι} τα ^{Νη} ο ^{Δι} ο ^{Νη} ο σα ^{Δι} α η ^{Γα} θε ^{Δι} ε ^{Γα} λη ^{Δι} σεν
 ε ^{Δι} ε ^{Γα} ποι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} οι η ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σε ^{Δι} εν

Στίχ. β΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε ^{Δι} ο ^{Δι} Ι ^{Δι} ορ ^{Δι} δα ^{Δι} νης ^{Δι} ε
 στρα ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} α φη ^{Δι} η ^{Δι} εις ^{Δι} τα ^{Δι} α ^{Δι} ο ^{Δι} πι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} σω ^{Δι} ω

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^{Δι} η ^{Νη} η ^{Γα} μων εν ^{Δι} τω ^{Νη} ς ^{Γα} ς ρα νω ω
 και εν τη ^{Δι} γη η ^{Νη} παν ^{Δι} τα ^{Νη} ο ^{Δι} ο ^{Νη} ο σα ^{Δι} α η ^{Γα} θε ^{Δι} ε ^{Γα} λη ^{Δι} σεν
 ε ^{Δι} ε ^{Γα} ποι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} οι η ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σε ^{Δι} εν

Στίχ. γ΄. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες ^{Δι} καὶ σὺ Ἰορδάνη ^{Δι} ο
 τι ^{Δι} ε ^{Δι} στρα ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} α φη ^{Δι} η ^{Δι} εις ^{Δι} τα ^{Δι} α ^{Δι} ο ^{Δι} πι ^{Δι} ι ^{Δι} ι
 σω ^{Δι} ω

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^{Δι} η ^{Νη} η ^{Γα} μων εν ^{Δι} τω ^{Νη} ς ^{Γα} ς ρα νω ω
 και εν τη ^{Δι} γη η ^{Νη} παν ^{Δι} τα ^{Νη} ο ^{Δι} ο ^{Νη} ο σα ^{Δι} α η ^{Γα} θε ^{Δι} ε ^{Γα} λη ^{Δι} σεν
 ε ^{Δι} ε ^{Γα} ποι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} οι η ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σε ^{Δι} ε ^{Δι} ε ^{Δι} εν

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
 Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἢ ταπεινώσις Σωτήρ; τίς ἢ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγγνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἦλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον; καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα. Βύζαντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Πα}
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Πα}
Ω^{B8} ς του Πνευμα τοος ε ρα α στης και της χα ρι
 τος θε ο φθογ γος χε ε ε λι ι ι ι δων ^{Πα} τρα ^{B8}
 νω ως την οι κο νο μι ι ι α αν του βα α σι λε ε
 ε ε ε ως ^{B8} βρο των τω γε νει εξ α γνης φα ει νως
 α α α να τει ει ει ει λα α α αν τος ^{Πα} εις με ρο
 πων α να κλη σιν κα τε μη η η η νυ υ σας Προ ο
 ο ο δρο ο ο ο με ^{B8} των σκυ θρω πων η η θων
 α πε ε ε λα α αυ νων το τε ε ε ε ερ μα ^{Πα}
 και ζω ης α ι δι ι ου ε πι βα λε σθαι ι ι
 θυ υ υ υ υ νων ^{B8} τας καρ δι ας των εν με τα νοι
 α βα πτι ζο ο με ε νων ^{Πα} μα α α α καρ θε ε ο
 λη η πτε ε ^{Πα}

Και νυν. Ὁ αὐτός.
 Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τῶ ς ς ς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Δ ευ τε μι μη σω με ε θα τας φρο νι ι μους πα

αρ θε ε ε ε ε νους δευ τε υ παν τη σω ω μεν

τω φα α α νε ε εν τι ι Δε σπο ο ο ο ο

τη ο τι προ η ηλθεν ως νυμ φι ος προς τον Ι ω ω

α α α αν νην ο Ι ορ δα νης ι ι δω ων σε

ε ε ε πτη ξε και ε ε ε μειει ει ει νεν

ο Ι ω α α αν νη ης ε ε ε βο ο ο ο ο

α ου τολ μω κραα τη ησαι κο ρυ υ υ φη η ης α

θα να α α α α του το Πνευμα κα τηρ χε ε το εν

ει ει ει δει πε ε ρι στε ε ρας α γι α σαι

τα υ υ υ δα α α τα και φω νη η ου ου

ρα α νο ο ο θε εν ου τος ε στιν ο Υι υι ο ος

μου ο ε ε ε λ θω ω ν εις τον κο ο ο ο ο σμον

σω σαι γε νος αν θρω ω πων Κυ υ υ υ ρι ε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ν Ἰ ορ δα νη βα πτι ζο με νσ σσ Κυ ρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θηπρο σκυνη

σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ

ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζα
 σα ^π και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε
 βε βαι ου του λο ο γα το α σφα λες ^Δ ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ και τον κοσμον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι ^π

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-Θ

Mνη η μη δι και ε μετ εγκω μι ι ι ων ^Δ
 σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ε Προ οδ ρο
 με ^ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη των σε βα
 σμι ω ω τε ρος ^Δ ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι
 κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον ^ε ο θεν της
 α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι αι ρων ^ε
 ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε ρω
 θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ τι αμ
 τς κο ο ο σμθ ^Δ και πα ρε χον τα η μιν το με γα

ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ς σ ς Κ υ ρ ι
ε η τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η
σ ι ς τ ο υ γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ
ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο μ α ζ ς
σ α και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρ ι σ τ ε ρ α ς
β ε β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ ς τ ο α σ φ α λ ε ς
ν ε ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς και τον κοσμον φω τι σ α ς δ ο ο
ξ α α σ ο ι ο ι ο ι ο ι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστός...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως

Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *